

MEDNARODNI SIMPOZIJ ODDELKA ZA AZIJSKE ŠTUDIJE OB 30. OBLETNICI DELOVANJA

13.–15. 5. 2026



UNIVERZA
V LJUBLJANI

FF

Filozofska
fakulteta

Oddelek za
azijske študije
30 let

Mednarodni simpozij Oddelka za azijske študije ob 30. obletnici delovanja

Programska knjižica

13.–15. 5. 2026

Uredila: Maja M. Kosec

Prelom: Maja Sepaher

Fotografija na naslovnici: Borut Krajnc

Založila: Založba Univerze v Ljubljani

Izdala: Znanstvena založba Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani

Za založbo: Gregor Majdič, rektor Univerze v Ljubljani

Za izdajatelja : Mojca Schlamberger Brezar, dekanja Filozofske fakultete

Ljubljana, 2026

Prva e-izdaja. Publikacija je v digitalni obliki prosto dostopna na:

<https://ebooks.uni-lj.si/zalozbav/>

DOI: 10.4312/9789612978303

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili
v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID 277384451

ISBN 978-961-297-830-3 (PDF)

MEDNARODNI SIMPOZIJ ODDELKA ZA AZIJSKE ŠTUDIJE OB 30. OBLETNICI DELOVANJA

13.–15. 5. 2026

Programska knjižica

Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Aškerčeva cesta 2, Ljubljana

UVODNA BESEDA

Simpozij ob 30. obletnici delovanja Oddelka za azijske študije na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, ki poteka med 13. in 15. majem 2026, v Zbornični dvorani Univerze v Ljubljani, predstavlja osrednji jubilejni dogodek ob praznovanju ustanovitve našega oddelka.

V treh desetletjih se je oddelek iz začetnih pobud ustanoviteljev, profesorjev Andreja Bekeša, Jane Rošker in Mitje Sajeta, razvil v razvejan akademski prostor, ki povezuje sinologijo, japonologijo, koreanistiko ter širša področja humanistike in družboslovja. Oddelek za azijske študije danes združuje raziskovalke in raziskovalce različnih disciplin, s čimer omogoča interdisciplinarne in transdisciplinarne pristope k proučevanju Vzhodne Azije v preteklosti in sedanjosti. Razvoj področja potrjuje, da azijske študije v teh treh desetletjih niso postale le nepogrešljiv del slovenskega akademskega prostora, temveč tvorijo tudi pomemben most v mednarodnih znanstvenih izmenjavah.

Simpozij ob 30. obletnici ustanovitve oddelka je zasnovan kot prostor predstavitve rezultatov pedagoškega in znanstvenoraziskovalnega dela ter kot priložnost za izmenjavo metodoloških pristopov, izkušenj in novih idej. Hkrati je namenjen tudi spodbujanju krepitve sodelovanja med katedrami in refleksiji raziskovalnih ter didaktičnih praks članic in članov oddelka. Poseben poudarek je namenjen tudi inovativnim pristopom, ki vključujejo nove metodologije transkulturnih teoretskih raziskav, digitalno humanistiko, longitudinalne jezikoslovne analize ter raziskave uporabe velikih jezikovnih modelov v poučevanju tujih jezikov in kultur, kar kaže na nenehno nadgrajevanje področja. Znanstveni simpozij zajema predstavitve raziskovalnega in pedagoškega dela članic in članov oddelka ter govore nekaterih izbranih vabljenih predavateljev iz tujine, kot so prof. dr. Xu Baofeng, dekan Svetovnega sinološkega centra, s katerim sodelujemo v okviru Sinološkega raziskovalnega centra Ferdinanda Avgušтина Hallersteina v Sloveniji (SRC), prof. dr. Yang Xiaobo, gostujoči raziskovalec z Univerze v Zhejiangu, in prof. dr. Jean-Pierre Cabestan z Univerze v Hongkongu. Po zaključku internega dela simpozija se bodo razprave nadaljevale tudi v okviru mednarodne delavnice Rethinking Area Studies for a Changing world, ki združuje prispevke predavateljev in predavateljic, študentk ter študentov in ga organizira naš oddelek v okviru evropske univerzitetne platforme EUTOPIA.

Tridesetletnica oddelka ni le priložnost za praznovanje dosežkov, temveč tudi za utrjevanje in nadaljnji razvoj raziskovalnih, pedagoških in mednarodnih vezi. Simpozij ob 30. obletnici delovanja oddelka tako nudi vpogled v dosedanje pedagoško in raziskovalno delo na oddelku ter hkrati odpira prostor za izmenjavo znanja in oblikovanje skupnih vizij o prihodnosti azijskih študij.

Glavna organizatorka simpozija
asist. dr. Maja Kosec

PROGRAM SIMPOZIJA

sreda, 13. 5. 2026

9.00–9.20	Uvodni pozdrav organizatorke dogodka asist. dr. Maje Kosec Nagovor dekanje Filozofske fakultete prof. dr. Mojce Schlamberger Brezar Nagovor predstojnice Oddelka za azijske študije prof. dr. Mateje Petrovčič
9.20–10.20	Osrednji plenarni govor I: Andrej Bekeš: Razvoj paradigem raziskovanja japonščine v letih 1970–2026 in moje mesto v njih
10.20–11.20	Osrednji plenarni govor II: Jana S. Rošker: Azijske študije in nova transkulturnost slovenske humanistike
11.20–11.40	Odmor s kavo, čajem in prigrizki
11.40–12.40	Predstavitev knjige: Mitja Saje: <i>Hotel sem svojo pot</i> (pogovor z avtorjem bo vodila soavtorica gospa Ana Ivančič)
12.40–14.00	Kosilo
14.00–15.00	Didaktika poučevanja vzhodnoazijskih jezikov (Moderatorica: Maja Kosec) Mateja Petrovčič: Od rokopisnih učbenikov do vektoriziranega jezika v zgolj 30 letih: izzivi poučevanja kitajščine v dobi LLM-jev Nina Golob: Odkrivanje napačnih vzorcev rabe japonščine pri slovenskih govornih: vloga različnih metodoloških pristopov Nagisa Moritoki Škof: Od omejenih virov do razširjenega izražanja: longitudinalna analiza glagolov <i>iku</i> in <i>kuru</i> v japonščini kot drugem jeziku
15.00–15.40	Etimologija, semantika in večjezičnost (Moderator: Andrej Bekeš) Chicako Shigemori Bučar: Etimologija in semantika glagolskega načina: oblikoslovje ali družbena dejanskost Kristina Hmeljak: Večplastnost jezikovnih izbir v večjezičnem okolju: vloga angleščine pri študiju japonščine na UL
15.40–16.00	Odmor s kavo in čajem

16.00–17.00	Umetnost in zbirateljstvo (Moderatorka: Mina Grčar) Maja Veselič: Kitajska leta Ivana Skuška: poskus rekonstrukcije Nataša Vampelj Suhadolnik: Kje in kako bi Ivan Skušek ml. lahko zbral kitajske predmete: umetnostni trg v Pekingu na začetku 20. stoletja Klara Hrvatin: Marija Skušek in njena vpetost v slovenski umetniški prostor 50-ih let
17.00–18.00	Urbani prostori, skupnosti, odnosnost (Moderatorka: Tara Peterzell) Nataša Visočnik Gerželj: Japonska soseščina kot družbeni mikrokozmos: zgodovina, odnosi in manjšine Blaž Križnik: Povezovanje urbanih in azijskih študij: med primerjalnim urbanizmom in etnografijo skupnostnega vrtnarjenja v Vzhodni Aziji Téa Sernelj: Ekologija in relacijska etika v Vzhodni Aziji
17.30–17.40	Zaključek

četrtek, 14. 5. 2026

9.00–9.40	International Cooperation: Guest Lecture (Chair: Jana S. Rošker) Xu Baofeng: Sino-Slovenian Sinological Integration and Cross-Civilizational Understanding
9.40–10.40	East Asian Philosophy (Chair: Téa Sernelj) Yang Xiaobo: The Name and Nature of “Chinese-Language Philosophy” Tamara Ditrich: The Notion of Loving Friendship in Ancient Indian Religio-Philosophical Traditions Tara Peterzell: Nothingness as a Condition of Possibility: Basho, the Temporal Cut, and Negative Space in the Philosophy of Nishida and Tanabe
10.40–11.00	Odmor s kavo, čajem in prigrizki

11.00–12.00	Theory, Methodology, and Intellectual History (Chair: Severin Lorenčič) Maja Kosec: From Subject to Responsibility Through the Method of Sublation Maryam Ghiasian: From Cuneiform to courtly command: The Evolution of Persian Language and Calligraphy in Pre-Islamic Iran and after Islam Mina Grčar: Ghosts of the Past in Contemporary Chinese Literature: Elements of Zhiguai Literature in Yu Hua's Early Fiction
12.00–13.30	Kosilo
13.30–14.10	Teaching Chinese Language (Chair: Byoung Yoong Kang) Liu Yunyue: Horse Imagery and Metaphorical Use in East Asian Media: A Cross-Cultural Study of China, Japan, and Korea Zhang Yue: Using AI to Support Chinese Language Teaching
14.10–15.10	Korean Studies in Slovenia (Chair: Nataša Visočnik Gerželj) Ryu Hyeonsook: Onomatopoeia in Korean as Seen in the <i>Hunminjeongeum Haerye</i>: Focusing on the Capability to Represent Sounds in Jeong In-ji's Preface Kang Byoung Yoong: A Time Without Korean Liberation: Uchronia and Alternate History in <i>In Search of an Epitaph</i> Rajesh Kumar: Partitioned Nations, Shared Trauma: India and Korea through Literature
15.10–15.30	Odmor s kavo in čajem
15.30–16.10	Študentska okrogla miza: Vzhodnoazijski predmeti v slovenskih muzejih (Moderatorica: Nataša Vampelj Suhadolnik) Ana Rupnik: Koledar s kitajskimi in katoliškimi elementi Ana Razinger: Keramični čajnik z zmajem Marko Zrimšek: Kitajski simboli in motivi v japonskih figuricah <i>netsuke</i> Brina Urisk: <i>Bijinga</i>: upodabljanje žensk v japonski umetnosti
16.10–16.50	Diskurz, politika in moč: sinofonska regija v globalnem kontekstu (Moderatorica: Maja Veselič) Severin Lorenčič: Vektorizacija kitajskosti: analiza diskurza Komunistične partije Kitajske z uporabo orodij digitalne humanistike Saša Istenič Kotar: Ko molk postane politika: slovenski pristop do Tajvana

16.50–17.30	International Cooperation: Guest Lecture (Chair: Saša Istenič Kotar) Jean-Pierre Cabestan: China, Taiwan and the Thucydides Trap: War Risks in the Strait and Beyond	
17.30–17.40	Zaključek	

Mednarodna delavnica EUTOPIA 2026: Rethinking Area Studies for a Changing World 15. 5. 2026, Assembly Hall, University of Ljubljana		
8.30–8.40	Registracija	
8.40–8.45	Jana S. Rošker Luka Culiberg	Welcome Address by the Hosts
8.45–9.00	Patrick Heinrich	Introductory Remarks
9.00–10.40	Session 1: Crossing Borders, Expanding Relevance (Moderator: Sarah Lunaček Brumen)	
9.00–9.45	Luka Culiberg	Area Studies Beyond “Areas” and Beyond “Studies”
	Martin Nordeborg	East Asian Studies Across Borders - Challenges and Possibilities
	Patrick Heinrich	Area Studies are Valuable for Everyone
9.45–10.00	Roberto Chovelon, Gaja Zabukovšek Lipovšek, Anja Vatovec	Comments, Questions, Critiques
10.00–10.40	Audience and Presenters	General Interactive Discussion
10.40–11.00	Odmor s kavo in čajem	

11.00–12.40	Session 2: Methodology (Moderator: Blaž Križnik)	
11:00–11.45	Martin Svensson Ekström	Sino-Methodologies: Comparative Sinology, the Universal Yardstick, and the Counterexample
	Jana S. Rošker	How Do We Study Across Traditions and Modernities? Rethinking Method in Asian Studies
	Stefano Pellò	Connections, Co-Extensions and Cosmopolitan Codes: The Non-Area of Persianate as a Model for Epistemic Critique
11.45–12.00	Sara Domenicano, Wang Hao, Neža Jakšič	Comments, Questions, Critiques
12.00–12.40	Audience and Presenters	General Interactive Discussion
12.40–14.00	Kosilo	
14.00–15.40	Session 3: Language, History & Society (Moderator: Maja Veselič)	
14.00–14.45	Jonathan Puntervold	Towards a “Human” Ontology of Language
	Laura De Giorgi	Searching for its Own Place: Reflections on History of China Inside and Outside Area Studies
	Rajko Muršič	Regional Studies in Anthropology: Fractal Lands, Cultures and Societies – and After?
14.45–15.00	Thomas Aerts, Matea Radaković, Živa Gornik	Comments, Questions, Critiques
15.00–15.40	Audience and Presenters	General Interactive Discussion
15.40–16.00	Odmor s kavo in čajem	
16.00–18.00	Joint workshop	Beyond the Sessions: Open Exchange and Future Visions

Zaključni kulturni program v okviru
Mednarodnega simpozija Oddelka za azijske študije ob 30. obletnici delovanja
15. 5. 2026,
Oder pod zvezdami Lutkovnega gledališča Ljubljana

19.00–20.00

Literarni večer:

Prevodi in nastopi: Mina Grčar, Byoung Yoong Kang, Nagisa Moritoki Škof, Hana Meško, Aljaž Novak, Vida Krevs, Jernej Kunaver, Luka Hrovatič, Katja Predalič, Nina Jenko, Maja Pegan, Mao Mishino, Ishii Suzunosuke, Denise Orlič, Cvetka Slatnar, Maja Begovič, Vid Galun.

20.00–20.40

Pogostitev s prigrizki

20.40–21.30

Koncert: Trio Večni problemi

Jana S. Rošker (vokal), Dejan Berden (klavir) in Marjan Farič (saksofon)

**OSREDNJA PLENARNA
GOVORA IN
PREDSTAVITEV KNJIGE**

Razvoj paradigem raziskovanja japonščine v letih 1970-2026 in moje mesto v njih

Moje tridesetletno delovanje na oddelku sovpada z globoko preobrazbo japonskega jezikoslovja. Po prevladi generativne slovnice v 70. letih, ki je temeljila na introspekciji in dekontekstualizaciji, so v 80. letih začele postajati bolj prominentne interdisciplinarne in empirične paradigme. Ta premik je pomenil prehod od formalne obravnave stavka k razumevanju jezika na ravni besedila, ki upošteva dejansko rabo jezika v širšem sporočilnem kontekstu. Ponovno se je začelo uveljavljati besediloslovje, gradeč na izsledkih domačega besediloslovja *bunshoron*. Moje delo sovpada s temi tokovi; monografija *Tekusuto to shintakusu* (besedilo in skladnja, Bekeš 1987) je z vidika funkcionalnosti besedila proučevala stavčno zgradbo, kar je japonska stroka (Ishiguro, 2023) kasneje prepoznala kot enega ključnih prispevkov tistega obdobja.

Po letu 2000 je razvoj korpusnega jezikoslovja nadalje korenito vplival na metodologijo. Danes se njegove metode širijo z leksike in skladnje na analizo diskurza, kjer služijo kot podpora interpretativnim pristopom. Na tem področju z japonskimi kolegi in nekdanjimi diplomanti oddelka trenutno aktivno razvijamo nove raziskovalne pristope.

Azijske študije in nova transkulturnost slovenske humanistike

Ob trideseti obletnici ustanovitve našega oddelka se ne oziramo zgolj nazaj, v zgodovino naših prizadevanj, niti samo naprej, v prihodnost, ki se zrcali v naših vizijah, upanjih in strahovih. Pomudimo se tudi v trenutku sedanjosti in si poskušamo ozavestiti vprašanje o tem, kakšen je vpliv našega oddelka in dela, ki smo ga več desetletij opravljali v njegovem okviru, na širšo družbeno stvarnost države in skupnosti, v kateri živimo. Na osnovi takšne refleksije bom v predavanju osvetlila sinološke diferenciacije med pojmi medkulturnosti, čezkulturnosti in transkulturnosti. Pomudila se bom pri vprašanju o tem, na kakšen način se v našem pedagoškem in raziskovalnem delu izogniti reliktom evrocentrizma in esencializma, pa tudi s tovrstnimi diskurzi povezanim in utečenim predsodkom do vsega, kar ni »naše« oziroma del »nas samih«. V tem okviru bom na kratko prikazala tudi metodo takim. sublacije, ki predstavlja dialektični postopek transkulturne kontrastne analize, in ki sem jo razvila v zadnjih letih. Ta metoda, ki temelji na transkulturnem razumevanju ne-evropskih kultur, je lahko uporabljena kot teoretsko orodje za takšno izmenjavo znanja in idej, ki ne temelji na političnih razmerjih moči, niti na instrumentalni racionalnosti. Namesto tega izhaja iz navdihov, ki nam jih nudi soočanje z raznovrstnostjo človeškega duha in jih razvija v nove matrice skupne logike planetarnega (ne zgolj globalnega) medčloveškega bivanja.

Hotel sem svojo pot

Pogovor za avtorjem bo vodila soavtorica gospa Ana Ivančič.

»Ta knjiga ni le zbirka spominov na izjemna potovanja, zgodovinske prelomnice in osebne preizkušnje. Je zgodba o človeku, ki zna poslušati, a tudi dvomiti. O véliki osebnosti, ki zna kritično razmišljati, a tudi verjeti. Predvsem pa je to zgodba o večnem mladostniku, ki v srcu vselej ohranja vedrino in radovednost. Mitjeva pot ni bila nikoli ravna črta. Bila je krožna, radovedna, odprta v svet in hkrati zvesta notranjemu kompasu, ki ga ni nikoli izgubil.«

Jana Rošker

**MEDNARODNO
SODELOVANJE:
GOSTUJOČI PREDAVANJI**

China, Taiwan and the Thucydides Trap: War Risks in the Strait and Beyond

In his talk, Jean-Pierre Cabestan will revisit the Thucydides Trap and analyse the major hotspot around China – the Taiwan Strait – where Beijing has embarked into grey zone tactics and operations that can lead to military crises and even war. Nonetheless, the speaker will show that crossing the threshold of war carries many risks and unpredictable consequences, including a nuclearization of the conflict with the United States, which may eventually dissuade China from going to war. Instead, the Chinese authorities may continue to privilege a two-pronged strategy: on the one hand, intensifying the People's Liberation Army's intimidations to weaken the Taiwanese's resilience and will to fight; on the other hand, deepening the Chinese Communist Party's united front work towards the island in order to convince the Taiwanese society that unification with the People's Republic of China is their only future. Will this strategy succeed? This remains today quite uncertain, despite the United States' willingness under Trump to stabilise its relationship with Xi's China.

Sino-Slovenian Sinological Integration and Cross-Civilizational Understanding

Over the past three decades, the Department of Asian Studies at the University of Ljubljana has been committed to sinological and Asian area studies, establishing itself as a vital academic hub in Central and Eastern Europe for understanding China and interpreting Eastern cultures, laying a solid disciplinary foundation for cultural exchanges and intellectual mutual learning between China and Slovenia. In the context of global civilizational dialogue, sinology serves as both a professional research system and a critical bond for enhancing cross-civilizational understanding. Grounded in academic consensus, the World Sinology Center at Beijing Language and Culture University and the Augustin Hallerstein Center for Sinology at the University of Ljubljana have carried out collaborative innovation in fields such as the history of Sino-European exchanges, Chinese thought and culture, and regional and country-specific studies. They have formed regular cooperative mechanisms in joint research, scholar exchanges, document collation, and young talent cultivation, advancing bilateral cognition and value empathy between China and Slovenia through sinological integration. Entering a new stage of development, the two sides will further strengthen the construction of an academic community and expand research horizons and cooperative dimensions. By consolidating the foundation of cross-civilizational understanding through rigorous sinological knowledge production, they will provide theoretical support and practical pathways for elevating sinological research in Central and Eastern Europe, deepening academic exchange and mutual trust between China and Slovenia, and promoting diverse civilizational dialogue between China and Europe.

POVZETKI

The Notion of Loving Friendship in Ancient Indian Religio-Philosophical Traditions

Ancient Indian religio-philosophical traditions developed a highly differentiated conceptual vocabulary for love, including *kāma* (sensual desire), *prema* (devotional love), *anurāga* (attachment or devotion), *sneha* (tender affection), *karuṇā* (compassion), *prīti* (fondness), and *vātsalya* (parental love). Within this semantic field, the concept of friendliness or lovingkindness—*maitrī* in Sanskrit and *mettā* in Pāli—assumed a distinctive ethical and soteriological significance. Derived from the notion of the friend (*mitra*), *maitrī* denotes a cultivated disposition of unconditional goodwill, friendliness, benevolence, and lovingkindness, directed equally toward all sentient beings. This study first traces the historical and doctrinal development of the notion of friendliness across major Indian traditions. Beginning with the Vedic period, it examines the figure of *Mitra* in early texts, where friendship and social order are sacralized. This is followed by a brief discussion of Upaniṣadic contexts, including the *Chāndogya Upaniṣad*'s linkage of benevolent friendliness (*maitrī*) and non-violence (*ahiṃsā*) with spiritual liberation. The study then surveys the treatment of friendliness in ancient Indian ascetic movements, including Jainism and early yogic traditions, with particular reference to Patañjali's *Yogasūtras*. The primary focus of this research is an investigation of the concept of friendliness in early Buddhism, where *maitrī*/*mettā* occupies a central position as an important object of meditation, leading to peaceful, light, and joyful mental states. Moreover, it is presented as a crucial soteriological tool, as evidenced in numerous canonical and post-canonical texts that describe a systematic practice of benevolent kindness (*mettā bhāvanā*) culminating in mindliberation (*mettā-cetovimutti*). Within the cognitive framework of the *Abhidhamma*, benevolent friendliness (*mettā*) is analysed as a specific wholesome mental factor, defined as the absence of aversion, dislike, or anger (*adosa*), and as a constituent of all wholesome, ethical (*kusala*) mental states that function as the foundation for liberation from suffering. This study demonstrates that across ancient Indian traditions, benevolent friendliness (*maitrī*/*mettā*) emerges as a unifying moral ideal integrating individual spiritual transformation with the cultivation of harmonious

and compassionate relations among all living beings. It concludes by suggesting that this ancient conception of benevolent friendliness offers a valuable framework for rethinking ethical relations not only among humans but toward all forms of life in the contemporary world.

From Cuneiform to courtly command: The Evolution of Persian Language and Calligraphy in Pre-Islamic Iran and after Islam

This paper examines the transformative trajectory of the Persian language and its calligraphic traditions, tracing its journey from the monumental inscriptions of the Achaemenid and Sassanid Empires to its zenith as the premier court language of the Indian subcontinent. In the pre-Islamic era, Persian scripts—ranging from the wedge-shaped Old Persian Cuneiform to the administrative Middle Persian Pahlavi—served as tools of imperial consolidation and Zoroastrian liturgy. Following the 7th-century Islamic conquest, the language underwent a profound linguistic and aesthetic metamorphosis. The adoption of a modified Arabic script catalyzed the birth of New Persian, a language that retained its Indo-European structure while absorbing a rich Arabic lexicon, thereby becoming a prestigious vehicle for science, philosophy, and poetry.

A central focus of this study is the elevation of Persian calligraphy from a functional script to a high art form. The codification of the „Six Styles“ (Aqlam-e Sitteh) laid the foundation for the 14th-century development of Nasta'liq, the „bride of calligraphy,“ which favored fluid, rhythmic curves over the rigid geometry of earlier Kufic styles. This artistic evolution reached its apotheosis in the Mughal Empire, where Persian was established as the official administrative language by Emperor Akbar. By analyzing the role of the Munshi (scribe) and the production of monumental manuscripts like the Akbarnama, this paper demonstrates how Persian calligraphy became the visual identity of Indian power. Furthermore, the study explores how the interaction between Persian and local Indian dialects led to the emergence of Urdu and a unique Indo-Persian literary culture that persisted until the British administrative reforms of 1837. Ultimately, this research argues that the Persian language and its scripts acted as a transregional „lingua franca,“ bridging diverse ethnic and religious identities across the Eastern Islamic world.

Odkrivanje napačnih vzorcev rabe japonščine pri slovenskih govorcih: vloga različnih metodoloških pristopov

Znanstvena nepristranskost raziskovalca se začne z njegovo zmožnostjo sistematičnega opazovanja, refleksije in celostnega pristopa k iskanju odgovorov. Raziskovalec opazuje stanje v določenem trenutku kot del širših časovnih in prostorskih procesov, torej hkrati kot posledico določenih dejavnikov in kot izhodišče nadaljnjih dogajanj.

V prispevku bo predstavljen primer napačne izgovarjave besede *ryōko* (旅行 'potovanje') pri študentih začetnikih. Primer bo sistematično analiziran z vidika segmentnih in nadsegmentnih lastnosti, predstavljena pa bo tudi metodologija, ki omogoča oblikovanje zaključkov o obravnavani izgovarjavi kot primeru rabe neustreznega vzorca. Prispevek hkrati ponuja razmislek o vzpostavljanju in vlogi korpusov v jezikoslovju, zlasti na področju usvajanja govornega tujega jezika.

Ghosts of the Past in Contemporary Chinese Literature: Elements of Zhiguai Tradition in Yu Hua's Early Fiction

In the 1980s, a number of emerging Chinese authors began to extricate themselves from the constraints of the official realist discourse, which dominated Chinese literary modernity from the May Fourth period up until the end of the Maoist era. After decades of political upheaval and ideological pressures, realist writing could no longer address the emerging contemporary Chinese reality accurately. Authors rejected and challenged the dominant realist discourse in various ways. The avant-garde authors of the second half of the 1980s, including Yu Hua 余华 (1960), were particularly radical in their literary endeavours. In Yu Hua's early experimental fiction, the structural ties between reality, the writer's perception of reality, and the representation of that very reality are dismantled, while the narrative authority disintegrates. Instead of employing objective, rational descriptions of the real, these stories seem to revive the traditional literary genre of *zhiguai* 志怪 fiction, or "tales of the strange". The presence of spirits, demons, characters with supernatural abilities, and mysterious, even bizarre sequences of events mingle with depictions of the seemingly mundane. That is what allows the author to escape realism beyond the rhetorical and conceptual horizons of official discourse. And it is only there that he can find a space to explore the darkest aspects of the individual and collective political unconscious, to unveil and contemplate the gloomy, often morbid facets of human nature.

Večplastnost jezikovnih izbir v večjezičnem okolju: vloga angleščine pri študiju japonščine na UL

V slovenskem diskurzu o jezikovnih politikah in jezikovnem pouku je splošno sprejeta binarna delitev jezikov na materne in ne-materne, teh pa še na druge ali tuje. Pojem maternega jezika v tem diskurzu združuje množico neodvisnih pojmov, od jezikovne sposobnosti in starosti ob srečanju z jezikom do čustvene navezanosti in identitete. Enojezičnost je pri tem predstavljena kot norma, dvo- ali večjezičnost pa kot odstopanje od norme. Jezikovna pokrajina slovensko govorečega prostora in izkušnja govorcev in govork slovenščine je seveda veliko bolj kompleksna. V prispevku orišem kompleksno rabo jezikov študentov in študentk japonščine na FF UL, ki je ni mogoče povzeti z binarno delitvijo na materni in tuji jezik.

Marija Skušek in njena vpetost v slovenski umetniški prostor 50-ih let

Marija Skušek, rojena Tsuneko Kondō Kawase (1893–1963), je bila ena ključnih posrednic japonske kulture v Sloveniji in pomembna akterka pri vzpostavljanju zgodnjih oblik slovensko-japonskega kulturnega dialoga od prve polovice 20. stoletja naprej. Prispevek se osredotoča na manj raziskano razsežnost njenega delovanja, in sicer na njeno vpetost v slovenski umetniški prostor petdesetih let 20. stoletja. V tem obdobju je Tsuneko delovala kot neformalna posrednica v transnacionalnih umetniških mrežah ter s tem sodelovala pri oblikah kulturne diplomacije in mednarodnih odnosov, ki so potekali zunaj uradnih državnih in diplomatskih struktur.

Prispevek bo izpostavil odnos med Tsuneko Kondō Kawase in slovenskim grafikom ter likovnim pedagogom Bojanom Golijo (1932–2014), učencem Božidarja Jakca, ki je leta 1957 kot eden prvih povojnih jugoslovanskih študentov odpotoval na Japonsko na šestmesečno študijsko izpopolnjevanje. Golijevo srečanje z japonsko grafiko in likovnim izobraževanjem je imelo trajen vpliv na njegovo umetniško in pedagoško delo, pri čemer je Tsuneko delovala kot pomembna vezna figura med njim in japonskim kulturnim in umetniškim okoljem.

Na podlagi analize arhivske korespondence, hranjene v Slovenskem etnografskem muzeju, dokumentov in fotografij iz osebne arhiva Bojana Golije, ter neuradne knjige gostov iz Skušekove zbirke, prispevek umešča Tsunekino delovanje v širši teoretski okvir umetnosti kot prostora mednarodnih odnosov. Njeno posredovanje ne le da je pripomoglo k razvoju povojnih umetniških mrež in kulturnih izmenjav, temveč kaže tudi na njeno aktivno vpletenost v slovenski umetniški prostor 50ih let, kjer je tkala stike med domačimi in japonskimi umetniki, ki so imeli trajen vpliv na umetniško prakso in pedagoški razvoj v Sloveniji.

Ko molk postane politika: slovenski pristop do Tajvana

Kot majhna država, dovzetna za pritiske velesil, kot je Kitajska (uradno Ljudska republika Kitajska, LRK), Slovenija ohranja zelo previden in zadržan pristop do Tajvana. Ker je Kitajska postala ena najvplivnejših velesil in hkrati ključna trgovinska partnerica Slovenije zunaj Evrope, se vsaka povezava s Tajvanom zaznava kot politično občutljiva. V oči bode dejstvo, da je Slovenija ena redkih držav Evropske unije (EU), ki s Tajvanom nima institucionaliziranih vezi z izmenjavo predstavništev, vzpostavljene parlamentarne skupine prijateljstva, pobratenih mestnih občin niti sporazuma o izogibanju dvojni obdavčitvi, ki bi lahko bistveno spodbudil trgovinsko izmenjavo in investicije. Omejeno sodelovanje Slovenije s Tajvanom ni le posledica bojazni pred kitajskimi povračilnimi ukrepi, temveč odraža tudi pomanjkanje motivacije pri političnih odločevalcih, kar sovпада s stališči do sedaj vladajoče levosredinske koalicije (2022-26) in njenim poudarkom na gospodarski diplomaciji s Kitajsko. Manj opazno od krepitve slovensko-kitajskih vezi pa je subtilno, javnosti večinoma nevidno, postopno uklanjanje kitajskim zahtevam glede Tajvana. Ne le nenehno ponavljanje kitajske naracije ene Kitajske, ki Tajvan napačno opredeljuje kot del sodobnega kitajskega ozemlja, temveč tudi uradno opredeljevanje prebivalcev Tajvana kot kitajskih državljanov, odraža moč kitajskega pritiska na slovensko politiko. Glede na to, da Tajvan nikoli ni bil del LRK in si tega tudi ne želi, je takšna nenačelna politika povsem v neskladju z demokratičnimi vrednotami, ki jih Slovenija vedno tako dosledno zagovarja. Z udinjanjem kitajskim stališčem Slovenija ne le omejuje pravico Tajvancev do samoodločanja glede lastne prihodnosti, temveč celo prispeva k temu, da je kitajski režim še korak bližje cilju nasilne priključitve Tajvana. Predstavitev bo pojasnila, zakaj je razumevanje Tajvana bistvenega pomena pri oblikovanju slovenske politike do azijske regije.

A Time Without Korean Liberation: Uchronia and Alternate History in *In Search of an Epitaph*

This article examines *In Search of an Epitaph* (비명을 찾아서) by Bok Geoil (복거일) as a representative work of Korean alternate history fiction and analyses it through the theoretical framework of Uchronia. By positing a historical timeline in which Korea's liberation from Japanese colonial rule never occurs, the novel constructs a sustained colonial temporality that diverges fundamentally from actual history. Rather than functioning as a simple counterfactual variation of a single event, the narrative establishes a coherent alternative historical world in which colonial rule becomes normalised within institutions, language, and subject formation.

Drawing on the philosophical origins of Uchronia in Charles Renouvier and on possible worlds theory as articulated by Lubomír Doležel, this study argues that the novel destabilises the presumed inevitability of liberation and challenges nationalist historical teleology. As an alternate history novel, *In Search of an Epitaph* reconfigures modern Korean historical consciousness by exposing the contingency of post liberation narratives and revealing the ideological construction of historical necessity.

From Subject to Responsibility Through the Method of Sublation

This paper examines the question of the human subject and its ethical responsibility within the framework of Chinese philosophy, tracing its roots back to early Confucian thought. Particular attention is given to the works of Xu Fuguan and Li Zehou, both of whom developed influential interpretations of the humanistic spirit under conditions of profound social and political upheaval, where notions such as freedom, dignity, and moral responsibility were far from self-evident.

Employing a transcultural philosophical method of sublation, the study offers a comparative analysis of their respective theories, focusing on how each thinker conceptualizes the relationship between the subject and ethical responsibility within the context of Chinese intellectual tradition. By bringing these perspectives into dialogue, the paper highlights both convergences and tensions in their approaches to subjectivity and moral agency.

In light of contemporary global geopolitical instability and deepening societal crises—conditions that in certain respects echo the historical context in which these thinkers wrote—the paper further explores the relevance of their insights for the present. It argues that revisiting these philosophical frameworks can contribute meaningfully to current debates on ethical responsibility and the role of the individual in an increasingly uncertain world.

Povezovanje urbanih in azijskih študij: med primerjalnim urbanizmom in etnografijo skupnostnega vrtnarjenja v Vzhodni Aziji

Klasični primerjalni pristopi v urbanih študijah se pogosto opirajo na standardizacijo raziskovalnih metod in podatkov, kar hkrati zahteva določeno stopnjo posploševanja. Prav standardizacija in posploševanje pa omeujeta celostno razumevanje vsakdanjega življenja, ki je sicer v središču etnografskega raziskovanja mest. Da bi presegli tovrstne metodološke omejitve, v prispevku zagovarjamo primerjalni pristop, ki etnografsko globino povezuje s širino primerjalnega urbanizma. Takšen pristop bomo osvetlili na primeru raziskave *Neighbourhood Collective Action and Social Innovation for Resilient Cities in East Asia and Europe* (CASIE), ki od leta 2024 poteka na Oddelku za azijske študije Univerze v Ljubljani. Raziskava preučuje vlogo skupnostnih vrtov kot oblike kolektivnega delovanja in družbene inovativnosti pri krepitevi odpornosti mest v Vzhodni Aziji in Evropi. Pokazali bomo, da povezovanje etnografije s primerjalnim urbanizmom ne prispeva le k poglobljene- mu razumevanju skupnostnega vrtnarjenja v posameznih mestih, temveč omogoča tudi širši transkulturni vpogled v družbene spremembe v Vzhodni Aziji. S tem v prispevku utemeljujemo potrebo po epistemološkem in metodološkem povezovanju urbanih in azijskih študij.

Partitioned Nations, Shared Trauma: India and Korea through Literature

This paper compares the partitions of India and Korea through literary representations in Khushwant Singh's *Train to Pakistan* and Yeom Sang-seop's *Sampalseon, Ihap, and Jaehoe*. By examining these works side by side, it explores how literature captures the human consequences of partition as a postcolonial outcome of imperial withdrawal and Cold War geopolitics. The analysis focuses on depictions of violence, forced migration, and the construction of the "other" along religious lines in India and ideological lines in Korea. Moving beyond nationalist historiography, which often frames partition as a political inevitability, these novels center the lived experiences of refugees, divided families, and traumatized communities. Drawing on memory studies and microhistorical approaches, the presentation argues that partition literature preserves marginalized voices and challenges state-centered narratives. Despite differing historical contexts, both Singh and Yeom critique political leadership and external intervention, ultimately calling for ethical reflection, reconciliation, and peaceful coexistence beyond rigid national or ideological boundaries.

Horse Imagery and Metaphorical Use in East Asian Media: A Cross-Cultural Study of China, Japan, and Korea

Horse imagery and metaphor share certain cultural commonalities across East Asia, yet their use in contemporary media discourse exhibits differences. This study compares the representation of horses in news texts from China's Xinhua News Agency, Japan's NHK, and Korea's Yonhap News Agency, across political, social, cultural, and sports reporting in recent years. The analysis reveals that Chinese media frequently employ horses as productive metaphors for social, political, and personal concepts. Korean media show some use of horse metaphors in domains like politics and competition, though other contexts may also occur. In Japanese media, references to horses are mostly associated with actual animals or ritual and cultural practices, with metaphorical usage in public discourse appearing less prominently. These patterns indicate that differences in media discourse reflect not the absence of horse imagery, but varying conventions regarding how animal metaphors are mobilized. Comparing these representations highlights meaningful regional variation in metaphorical practices and provides insights into regional variation in the metaphorical and cultural use of horse imagery across East Asian media.

Vektorizacija kitajskosti: analiza diskurza Komunistične partije Kitajske z uporabo orodij digitalne humanistike

Predavanje predstavlja moje izkušnje z vpeljavo računalniške analize besedil v preučevanje elitnega diskurza Komunistične partije Kitajske, pri čemer kot primer uporabljam svojo doktorsko disertacijo o pojmovanju kitajskosti v diskurzu KPK po letu 1978. Obravnavani korpus – izbrana dela Deng Xiaopinga, Jiang Zemina, Hu Jintaoa in Xi Jinpinga – je preobsežen, da bi ga bilo mogoče natančno analizirati brez metodike, ki določa, kje začeti z analizo. Vektorske vložitve besed uporabljam kot navigacijsko orodje, ne kot nadomestek za interpretacijo, temveč kot način, da izpostavim odlomke, v katerih besede nosijo diskurzivno težo. Znotraj okvira teorije diskurza Laclaua in Mouffe mi to omogoča razlikovanje med trenutki, ko izraz, kot je kitajska nacija, deluje kot ideološko mašilo, in tistimi, ko nastopa kot vozlišče, napolnjeno z moralno, kulturno, civilizacijsko ali razvojno vsebino. Z ločenim učenjem modela za vsakega voditelja lahko primerjam, kako se isti izraz pojavlja v štirih različnih diskurzivnih časovnih obdobjih, rezultati pa pokažejo, da se pomen kitajske nacije med njimi nadgrajuje. Prav tako bom na kratko predstavil delovni postopek (gradnja in čiščenje korpusa, označevanje metapodatkov, segmentacija, iskanje vozlišč), pojasnil, zakaj so kontrolna besedila pomembna, in zagovarjal stališče, da je potrebna jasna delitev dela med računalniško analizo besedil in kvalitativnim branjem.

Od omejenih virov do razširjenega izražanja: longitudinalna analiza izrazov »iku« in »kuru« v japonščini kot drugem jeziku

Učenci drugega jezika postopno širijo svoj izrazni repertoar z usvajanjem slovničnih struktur in bogatenjem besedišča, pri čemer pa zgolj povečanje jezikovnih sredstev ne zagotavlja njihove ustrezne rabe. Pomembno vprašanje je namreč tudi, v kolikšni meri so izrazi prilagojeni temi, kontekstu in diskurznim pričakovanjem. Prispevek temelji na podatkih iz W CoLeJa (longitudinalne korpusne študije pisnega izražanja v japonščini pri govoricah japonščine kot drugega jezika), ki jo izvaja Nacionalni inštitut za japonski jezik in jezikoslovje v sodelovanju z Univerzo v Ljubljani. V okviru študije analiziram, kako učenci z omejenimi jezikovnimi viri konstruirajo opise dogodkov ter kako se vzorci teh kombinacij spreminjajo z razvojem njihove jezikovne zmožnosti. Prispevek je osredotočen na rabo glagolov iku »iti« in kuru »priti«, pri čemer preučujem, kako se učenčeva raba razvija od prototipičnih pomenov prostorskega gibanja k abstraktnejšim, zlasti časovnim in diskurznim pomenskim razširitvam. Analiza pokaže, katere vrste izraznih struktur postanejo dostopne na različnih ravneh jezikovne zmožnosti ter kako se te razlike odražajo v posameznih vrstah esejev. Zlasti v kontekstu izobraževanja odraslih je ključno pedagoško vprašanje zmanjševanje vrzeli med pomenom, ki ga želi učenec izraziti, in izraznimi možnostmi, ki so mu trenutno na voljo. Pri tem je treba upoštevati jezikovno specifične načine konceptualizacije dogodkov, kot jih opiše Slobinova teorija thinking for speaking (Slobin 1996). Prispevek zato v zadnjem delu obravnava didaktične implikacije za razvoj pisne zmožnosti, zlasti z vidika usmerjanja učencev k učinkovitejšemu oblikovanju besedil ob upoštevanju naslovnika in žanrskih pričakovanj.

Nothingness as a Condition of Possibility: Basho, the Temporal Cut, and Negative Space in the Philosophy of Nishida and Tanabe

This paper examines the ontological status of emptiness and nothingness in Japanese philosophy and their role in understanding the aesthetics of negative space. The analysis focuses on the thought of Nishida Kitarō and Tanabe Hajime, both of whom conceive nothingness and emptiness not as mere negation or absence, but as a dynamic condition of possibility for existence, meaning, and transformation. Nishida's concept of *basho* designates an ontological place in which the relational structure of consciousness is constituted; absolute nothingness, in this context, does not imply annihilation but rather a creative pre-formative space within which differences and oppositions become possible at all. Tanabe's theory of time, grounded in the analogy of the Dedekind cut, develops an understanding of the moment as a discontinuity that structures time as experience through emptiness. The present thus emerges as a site of transformation in which past and future are mediated through the cut. In relation to the aesthetic conception of negative space, the paper demonstrates that emptiness, nothingness, and absence do not function as passive backgrounds of form, but as active constituents of the aesthetic and experiential field. Concepts of negativity thereby appear as a productive force that does not fill meaning, but enables its emergence.

Od rokopisnih učbenikov do vektoriziranega jezika v zgolj 30 letih: izzivi poučevanja kitajščine v dobi LLM-jev

Prispevek izhaja iz zgodovinskega pregleda poučevanja kitajščine pred približno tremi desetletji, ko je veljalo prepričanje, da se jezika brez daljšega bivanja v tujini ni mogoče učinkovito naučiti. Učenje je temeljilo na obsežnih, pogosto ročno pripravljenih gradivih, počasnem usvajanju besedišča in obveznem ročnem pisanju pismenk, znanje jezika pa je imelo visoko simbolno in socialno vrednost. Pedagoški pristopi so se močno opirali na intuicijo govorcev, pozneje pa jih je nadomestil korpusni pristop, ki je omogočil večjo empirično utemeljenost jezikovnih opisov. Danes to paradigmo radikalno preoblikujejo veliki jezikovni modeli in klepetalniki, ki omogočajo takojšnje razumevanje, prevajanje in produkcijo kitajščine vsakemu sleherniku. V tem kontekstu se postavlja temeljno vprašanje, kaj sploh pomeni »znati jezik« ter kako zasnovati poučevanje, ki ne temelji več na pomanjkanju temveč izobilju informacij, prilagajanje poučevanja in učenja pa narekuje tehnološki napredek.

Vzhodnoazijski predmeti v slovenskih muzejih

Predstavljeni bodo video prispevki študentk in študenta magistrskega programa Sinologije in Japonologije, njihovo raziskovalno delo ter razmisleki, ujeti v analizi izbranih kitajskih in japonskih predmetov iz Slovenskega etnografskega muzeja. Vsak predmet s svojo klepetavo naravo ponuja edinstveno pripoved, ki so jo študentke in študent ujeli skozi raziskovalno radovednost.

Po ogledu video prispevkov bo sledil kratek pogovor s študentkami in študentom o poteh njihovega raziskovanja, odkritjih, dvomih in uvidih, ki so nastajali ob razkrivanju skrivnosti posameznih predmetov.

Onomatopoeia in Korean as Seen in the *Hunminjeongeum Haerye*: Focusing on the Capability to Represent Sounds in Jeong In-ji's Preface

While the precise origin of the Korean language remains indeterminate, it is a historically accepted fact that a distinct linguistic system existed on the Korean Peninsula prior to the introduction of Chinese characters. The establishment of educational institutions for training bureaucrats around the 4th century suggests that Chinese characters (*Hanja*) had established themselves as the script of the ruling class; however, this literacy was largely restricted to a minority of officials and the elite *Yangban* class. Despite continuous attempts to transcribe Korean by borrowing Chinese characters—through systems such as *Gugyeol*, *Idu*, and *Hyangchal*—fundamental difficulties persisted in fully capturing the sounds of the Korean language due to the inherent limitations of Chinese characters as an ideographic writing system.

To resolve this discrepancy between the spoken language and the written script, King Sejong created *Hunminjeongeum* (literally „The Correct Sounds for the Instruction of the People“) in the 15th century. Rather than immediately promulgating the script upon its creation, King Sejong mandated a three-year verification process by scholars of the *Jiphyeonjeon* (Hall of Worthies) to test its practicality. This process culminated in the publication of the *Hunminjeongeum Haerye*, a comprehensive guidebook and manual detailing the operational principles and usage examples of the new script.

This presentation focuses on the phonetic characteristics of *Hunminjeongeum* as highlighted in the preface written by Jeong In-ji, the Grand Academician who led the compilation of the *Haerye*. In his preface, Jeong In-ji proclaimed that the new script could transcribe „the sound of the wind, the cry of the crane, the crowing of a rooster, and even the barking of a dog.“ This statement serves as proof that *Hunminjeongeum* is a highly sophisticated phonetic script capable of perfectly representing natural sounds and onomatopoeia, marking a revolutionary declaration in the linguistic context of that era. Accordingly, this study aims to re-examine the onomatopoeic representation capabilities of *Hunminjeongeum* and its linguistic significance, based on the records found in Jeong In-ji's preface.

Ekologija in relacijska etika v Vzhodni Aziji

Prispevek se osredotoča na ekološko misel v vzhodnoazijski idejni tradiciji, s posebnim poudarkom na konfucijanstvu in daoizmu. Obe tradiciji ponujata etiko, ki ne temelji na ločevanju človeka od narave, temveč na odnosnosti, v kateri človek ni zunaj ali nad naravo, ampak je neločljivo vpet v mrežo odnosov, ki vključuje druge ljudi, živa bitja, naravo in kozmos kot celoto. Ta relacijska etika tako presega antropocentrične modele zahodne moderne tradicije. V času, ko svet pretresajo podnebne spremembe, izguba biotske raznovrstnosti, izčrpavanje naravnih virov in poglobljanje etičnih kriz, postajajo vzhodnoazijske idejne podstatí vse bolj relevantne. Prispevek zagovarja stališče, da jih je treba v sodobnih prizadevanjih za trajnostni razvoj, okoljsko in družbeno pravičnost ter preseganju kratkoročnih interesov vzeti resno in jih vključiti v iskanje odgovorov na globalne izzive.

Etimologija in semantika glagolskega načina: oblikoslovje ali družbena dejanskost

Prehodnost je izhodiščno merilo za tvorbo smiselnih stavčnih povedi v japonščini. Pri razvrstitvi osnovnih glagolov glede na prehodnost in živost vidimo, da je najbolj tipična in številčna opozicija neprehodni in prehodni glagoli v parih (1-mestni vs. 2-mestni, npr. *aku/akeru* 'odpreti se / odpreti'). Podobno opozicijo, sicer v manjšem številu, vidimo pri prehodnih glagolih v parih (2-mestni vs. 3-mestni, npr. *deru/dasu* 'iti ven / vzeti ven') (Shigemori Bučar & Žele 2024). Pri obeh skupinah opozicije vidimo, da je večina parov etimološko sorodnih. Med absolutno prehodnimi 3-mestnimi glagoli pa najdemo skupino glagolov, ki izražajo smerno dopolnjujoče dejanje, tj. družbeno medsebojno delovanje. Dva glagola v vsakem paru izražata enako dogajanje iz različnih gledišč: npr. 'prodati' z vidika človeka, ki je lastnik predmeta pred glagolskim dogodkom, 'kupiti' pa z vidika človeka, ki bo lastnik predmeta po končanem dogodku (*uru/kau*). Ti glagoli niso etimološko sorodni niti v japonščini niti v slovenščini: *uru/kau*, *yaru/morau* 'dati/dobiti', *oshieru/narau* 'učiti/učiti se'.

V tem kontekstu tokrat izpostavljam glagolski par *azukeru/azukaru*. Slednji glagol se pojavi v našem učbeniku za 2. letnik v kolokaciji *Oazukari shimasu*. ⇨ "Začasno ga/jo vzamemo v varstvo. / Hranili ga/jo bomo za vas. / Poskrbeli bomo za vas."

Kje in kako bi Ivan Skušek ml. lahko zbral kitajske predmete: umetnostni trg v Pekingju na začetku 20. stoletja

Ivan Skušek ml. je tri leta po Sun Yat-senovi revoluciji Xinhai kot avstro-ogrski mornariški častnik prispel v Peking, kjer je v prisilni konfinaciji in od leta 1917 kot vojni ujetnik ostal do leta 1920. V tem času je zbral 75 zabojev raznolikih kitajskih predmetov: porcelanasto posodje, budistične kipce, albume slik, glasbila, paravane, svilena oblačila, večje kose pohištva, obsežno zbirko numizmatike in vrsto drugih vsakdanjih predmetov.

Prispevek analizira okoliščine, v katerih je Ivan Skušek pridobival predmete, ter možne načine njihovega zbiranja, pri čemer osvetljuje značilnosti tedanjega umetnostnega trga in dejavnike, ki so vplivali na dostopnost posameznih vrst predmetov. Posebna pozornost je namenjena statusu in vlogi Ivana Skuške v času ujetništva, kot ju je mogoče rekonstruirati na podlagi ohranjenega arhivskega gradiva, ter širšim političnim in družbenim razmeram, ki so sooblikovale in pospeševale dinamiko umetnostnega trga v obravnavanem obdobju.

Kitajska leta Ivana Skuška: poskus rekonstrukcije

Ivan Skušek ml. se je ob izbruhu prve svetovne vojne kot častnik na avstro-ogrski torpedni križarki Kaiserin Elisabeth znašel na Kitajskem. Od tam se je domov vrnil šele leta 1920, s seboj pa pripeljal obsežno zbirko kitajskih predmetov, ki jo članice skupine Vzhodnoazijske zbirke v Sloveniji preučujemo že več let. O njegovem bivanju na Kitajskem je bilo donedavna znano le, da je bil vojni ujetnik v Peking, ki pa se je lahko zelo svobodno gibal po mestu.

Na osnovi arhivskih virov iz avstrijskih in nizozemskih nacionalnih arhivov, arhiva Academie Sinice ter dokumentacije Slovenskega etnografskega muzeja prispevek rekonstruira Skuškov gibanje v severni Kitajski po namerni potopitvi Kaiserin Elisabeth jeseni 1914 s strani posadke, njegovo formalno konfinacijo in poseben administrativni status po vstopu Kitajske v vojno avgusta 1917, njegovo delo v komisiji za likvidacijo premoženja avstro-ogrškega mornariškega odreda po koncu vojne ter končno njegovo repatriacijo.

Japonska soseščina kot družbeni mikrokozmos: zgodovina, odnosi in manjšine

Na Japonskem ima pojem soseščine (*neighbourhood*, pogosto označene kot *chōnaikai* ali *jichikai*) poseben družbeni in zgodovinski pomen. Gre za lokalne, polformalizirane skupnosti, ki združujejo prebivalce na mikrolokacijski ravni – pogosto znotraj nekaj blokov ali ene ulice. Epistemološko so dojemane kot osnovna celica družbenega reda, kjer se prepletajo vsakdanje prakse, lokalna identiteta in občutek pripadnosti. Metodološko so bile preučevane skozi antropologijo, urbano sociologijo in zgodovinopisje, pogosto kot primeri mikroorganiziranosti sodobnega japonskega urbanizma. Zgodovinsko imajo korenine v predmoderne vaških skupnostih (*mura*) in mestnih četrtih iz obdobja Edo. Po vojni so *chōnaikai* postale pomembno orodje za rekonstrukcijo, distribucijo informacij in civilno zaščito, delno pa so delovale tudi v podporo državnim administrativnim politikam.

Kar zadeva manjšinske skupnosti, soseščine lahko delujejo hkrati vključujoče in izključevalno. V primeru zainichi Korejcev so bile nekatere *chōnaikai* zgodovinsko zaprte za ne-japonske prebivalce ali pa so manjšine ostajale vzporedno organizirane. V mestu Kyoto je odnos med prebivalci običajnih sosesk in burakumin skupnostmi razkrival dolgotrajno stigmo, ki se je reproducirala prav preko lokalnih družbenih struktur. Kljub napredku so te zgodovinske plastitve še vedno del sodobnih urbanih dinamiki.

The Name and Nature of “Chinese-Language Philosophy”

In recent years, a distinctive trend known as “Chinese-language philosophy” (*Hanyu zhexue* 漢語哲學) has emerged, signifying a paradigm shift in Chinese philosophical studies. This movement aims to redefine the legitimacy of Chinese philosophy in a new light. While it has received considerable attention within Chinese academia, it has found little resonance among international scholars of Chinese philosophy. This prompts a critical examination: What does “Chinese-language philosophy” encompass? What were the circumstances of its emergence and the reasons for its prominence within Chinese academia? Is Chinese philosophy inherently a language-specific philosophy? These questions form the core of our exploration, intending to clarify the name and nature of “Chinese-language philosophy”. Drawing parallels with the analogous case of “Japanese-language philosophy” (*nihongo no tetsugaku* 日本語の哲学), we adopt a cautious stance towards the prospects of “Chinese-language philosophy”. We caution against an overemphasis on the role of language in philosophy, as it may lead to a language-centric ontology that overlooks the fundamental underpinnings shared by all philosophical traditions across cultures and inherent in all human languages—namely, the lived experiences and social practices of human beings.

Using AI to Support Chinese Language Teaching

This presentation explores practical ways language teachers can use AI to support different stages of Chinese language teaching, including before-class preparation, activity design, and the diversification of practice formats. It demonstrates how AI tools can assist teachers in preparing teaching materials such as slides, vocabulary explanations, example sentences, and short dialogues aligned with specific grammar points. The session also shows how AI can help design interactive activities, including role-play scenarios, task-based speaking activities, and discussion prompts that encourage student participation and meaningful language use. With AI assistance, teachers can also quickly create small interactive webpages for in-class practice, such as sentence building tasks, vocabulary matching games, or grammar drills that provide immediate feedback. Through concrete examples, it highlights how AI can reduce preparation time while enabling more flexible and engaging wChinese language learning activities.

Dogodek so sofinancirali: Oddelek za azijske študije, FF UL; Javna agencija za znanstvenoraziskovalno in inovacijsko dejavnost Republike Slovenije; Beijing Language and Culture University; Spotlight Taiwan.



FF

Filozofska
fakulteta

Oddelek za
azijske študije

30 let



**SPOTLIGHT
TAIWAN**

